

Зразок завдання конкурсного випробування

з української мови для учнів 10 класу

Колискова – це душа, яка ходить навшпиньках

Усе починається з дитинства, з колискової. Звідти беруть початок наші турботи й радощі, смуток і веселість, тривоги та сподівання. І головне — взаємність з життям, зі світом. адже дитяче слово, ще не зовсім виразне промовляння, помах ще не зміцнілих рученьят, перша ота взаємність очищає і душу, і помисли. І щезає до певної міри все гіркотне, наболіле, стражденне.

Тож не зайве наголосити, що людина таки починається з колискової, з голосу материнської душі над колискою. Уже тоді, з першої почутої мелодії ми відчуваємо багатоголосся життя та світу.

Колискова — це душа, яка ходить навшпиньках. Почути її кроки можуть лише ті, хто вміє слухати. Як і сповідь матері над колискою. Коли вгамовуються, стихають людські чвари, коли натруджена (вечірня чи вранішня) земля дихає безгомінням, коли помислам і надіям відкриваються простір і небо, а світ стає милосерднішим, ближчим до серця, — тоді в серці матері народжується пісня, тоді над колискою вона щемно, тремтливо та ніжно виспіває свою незглибинну душу. Тож навчимося слухати материну сповідь.